

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Пловдив, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора Иван Хр. Перпелов
като разглежда докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Наказателно дело за възобновяване № 20235000600588 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава 33 от НПК.

С протоколно определение № 54/15.11.2023г., постановено по НОХД № 281/2023г. по описа на Районен съд гр.Раднево, влязло в сила на 15.11.2023г., осъденият П. Й. П. е признат за виновно извършил престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК за това, че на 27.09.2023г. в гр.*, без надлежно разрешително, е държал високорисково наркотично вещество - марихуана /коноп, канабис/ с нетно тегло 37,02 грама, със съдържание на активния наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 8,6 тегловни процента на стойност 740,40 лв. За това престъпление на основание чл.55, ал.1, т.1 от НК му е определено наказание пет месеца лишаване от свобода, което съгласно чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС да изтърпи при първоначален „общ“ режим, и глоба в размер на 2000 лв.

На основание чл.59, ал.1, т.1 от НК при изпълнение на санкцията лишаване от свобода е приспаднато времето, през което е бил задържан, считано от 28.09.2023г.

Приложена е разпоредбата на чл.354а, ал.6 от НК относно наркотичното вещество. Одобрено е съгласието между страните за разносните по делото.

Съдебният акт не подлежи на протест и обжалване. Влязъл е в сила на датата на постановяването му.

Постъпило е искане от Главния прокурор на Република България за възобновяване на НОХД № 281/2023г. по описа на Районен съд гр.Раднево, за отмяна на постановеното по него определение в частта относно определения първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наказанието пет месеца лишаване от свобода и за връщане на делото за ново разглеждане по реда на чл.306, ал.1, т.2 от НПК в тази част от друг състав на същия съд. Развиват се доводи за допуснато съществено нарушение на материалния закон и на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, които очертават наличието на основание по чл.422, ал.1, т.5 от НПК.

Пред Пловдивския апелативен съд представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив поддържа искането за възобновяване на Главния прокурор на Република България и моли да бъде уважено. Пледира, че с оглед съдебното минало на осъденото лице наложеното му наказание лишаване от свобода следва да се изтърпи при първоначален „строг“ режим, а не при определения „общ“ режим.

Служебният защитник на осъдения П. намира, че са налице формалните основания за възобновяване, предвидени в НПК, но трябва да се прецени дали да се уважи искането на Главния прокурор с оглед оставащия минимален срок за окончателно изтърпяване на санкцията и превъзпитаването на неговия подзащитен.

Осъденият П. се присъединява към изложеното от неговия защитник. В последната си дума моли да не се уважава искането за възобновяване, като изразява несъгласие да търпи наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна с данните по делото, обсъди становищата на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване в пределите на правомощията си, установи следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Направено е в срока по чл.421, ал.1 от НПК, от надлежно легитимирана страна по чл.420, ал.1 от НПК. Негов предмет е акт от кръга на визираните в чл.419 от НПК, който не подлежи на проверка по касационен ред и е влязъл в сила. В него се съдържа позоваване на основанията по чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, които са основание за възобновяване на делото.

Разгледано по същество, с оглед очертаната в него аргументация, искането е неоснователно. Изразената в него претенция за неправилно приложение на материалния закон е незаконосъобразна.

В справката за съдимост на осъдения П. фигурират три осъждания. По първото дело - АНД № 204/2016г. по описа на Районен съд гр.Раднево на основание чл.78а от НК е освободен от наказателна отговорност за престъпление по чл.354а, ал.5 вр. ал.3, т.1 от НК и му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв., платена на 07.09.2016г.

С определение № 65/15.12.2017г., постановено по НОХД № 375/2017г. по описа на Районен съд гр.Раднево, влязло в сила на 15.12.2017г., за извършено престъпление по чл.198, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК му е определено наказание десет месеца лишаване от свобода, условно, с три години изпитателен срок.

С определение № 14/02.07.2020г., постановено по НОХД № 120/2020г. по описа на Районен съд гр.Раднево, влязло в сила на 02.07.2020г., за извършени престъпления по чл.354а, ал.3, т.1 от НК и чл.270, ал.1 от НК е осъден на едно общо най-тежко наказание една година лишаване от свобода, ефективно, и глоба в размер на 2000 лв. Санкцията лишаване от свобода е изтърпяна на 17.11.2021г. Освободен е условно предсрочно с остатък един месец. Глобата е платена на 02.02.2022г.

На основание чл.68, ал.1 от НК е постановено да изтърпи изцяло и наказанието, наложено му по НОХД № 375/2017г. по описа на Районен съд гр.Раднево в размер на десет месеца лишаване от свобода, при първоначален „общ“ режим. Наказанието е приведено в изпълнение с край 13.03.2021г.

Последно е осъждането по НОХД № 281/2023г. по описа на Районен съд гр.Раднево, по което за престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК му е

наложено наказание пет месеца лишаване от свобода, което съгласно чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС да изтърпи при първоначален „общ“ режим, и глоба в размер на 2000 лв.

При проследяване на разпоредбите в чл.57 от ЗИНЗС, регламентиращи първоначалния режим в местата за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, се установява, че с оглед съдебното минало на осъденото лице, на основание чл.57, ал.1, т.2, б.„б“ от ЗИНЗС той следва да изтърпи санкцията, определена му по НОХД № 281/2023г. по описа на Районен съд гр.Раднево, при първоначален „строг“ режим, тъй като не са изтекли повече от пет години от изтърпяване на предходно наложено наказание лишаване от свобода, което не е отложено на основание чл.66 от НК. Тези по НОХД № 375/2017г. по описа на Районен съд гр.Раднево и по НОХД № 120/2020г. по описа на Районен съд гр.Раднево са изтърпени съответно на 13.03.2021г. и на 17.11.2021г.

В чл.57, ал.3 от ЗИНЗС законодателят допуска съдът да определи първоначален общ режим и в случаите по ал.1, т.2 на чл.57 от ЗИНЗС, за които е предвиден строг режим, когато осъденият не е с висока степен на обществена опасност.

Апелативен съд гр.Пловдив намира, че в случая сме изправени пред подобна хипотеза. Осъденият П. е осъждан преди това два пъти. И двете дела, както и последното, са приключили по диференцираната процедура по глава 29 от НПК - решаване на делото със споразумение, т.е. с постигане на съгласие между страните по всички въпроси, включително има ли извършено деяние, извършено ли е от осъдения и то виновно, съставлява ли престъпление, правната му квалификация, вида и размера на наказанието, начин на изтърпяване и други. Осъденият П. е платил и наложените му глоби. Следователно касае се за деец, който осъзнава престъпната си дейтелност, не оспорва авторството на осъществените престъпления и вината си. Понесъл е и наложената наказателна репресия спрямо него.

В момента той търпи наказание лишаване от свобода, считано от 28.09.2023г., т.е. изолиран е от обществото. Към датата на съдебното заседание по настоящото дело - 23.01.2024г. остава да изтърпи един месец и пет дни. Едва ли за оставащия още по-кратък остатък ограниченията на строгия режим биха спомогнали за осъществяване на предвидените от

законодателя цели на наказанието.

Наказанието е установена от закона мярка за държавна принуда, която са налага от съда на лице, извършило престъпление. Тя се изразява в засягане на определени права и интереси на дееца, показва отрицателната оценка на държавата към него и деянието му. Има за цел да предотврати извършването на нови престъпления от него и другите членове на обществото, като въздейства върху тях възпиращо и поправително-възпитателно. В случая с почти изтърпяване на наложената санкция лишаване от свобода би следвало горните цели да се реализират. Промяната в режима за оставащия минимален остатък едва ли би допринесъл за постигането им.

Районен съд гр.Раднево, в определението, с което е одобрил споразумението за решаване на делото, не се е позовал изрично на изключението, предвидено в чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, позволяващо определяне на общ режим. Съдебната теория и практика допускат, че в процедурата, по която е протекло съдебното производство, решаващият съд не дължи онази обосновка на актовете си, която е задължителна при разглеждане на делото по общия ред. Следователно първоначалният режим за изтърпяване на санкцията не е определен в нарушение на материалния закон. Той е в съответствие с разпоредбата на чл.57, ал.3 вр. ал.1, т.3 от ЗИНЗС.

Първоинстанционният съд не е допуснал съществено нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.2 вр ал.1, т.1 от НПК. Одобрявайки споразумението в този му вид, без да се възползва от правомощията си по чл.382, ал.5 от НПК и да предложи промени, не е допуснал и съществено нарушение на процесуалните правила, което е касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. Не са налице основанията по чл.422, ал.1, т.5 НПК за отмяна на определението на Районен съд гр.Раднево по реда на възобновяването в частта относно определения първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наказанието пет месеца лишаване от свобода.

Предвид гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира, че искането на Главния прокурор на Република България за възобновяване на НОХД № 281/2023г. по описа на Районен съд гр.Раднево, за отмяна на постановеното по него определение в частта относно определения първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наказанието пет месеца

лишаване от свобода и за връщане на делото за ново разглеждане по реда на чл.306, ал.1, т.2 от НПК в тази част от друг състав на същия съд, се явява неоснователно и незаконосъобразно и следва да се остави без уважение.

С оглед на горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Главния прокурор на Република България за възобновяване на НОХД № 281/2023г. по описа на Районен съд гр.Раднево.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____